

MUTYZM WYBIÓRCZY – JAK PRZYGOTOWAĆ SIĘ DO WIZYTY W PORADNI

Mutyzm wybiórczy jest zaburzeniem lękowym polegającym na tym, że w pewnych sytuacjach społecznych dziecko boi się mówić. Jeśli podejrzewasz u swojego dziecka mutyzm wybiórczy niezwłocznie zgłoś się do poradni.

Co należy zrobić:

1. Zadzwoń do kancelarii poradni (nr tel. 71 722 20 02) i poinformuj jaki widzisz problem – to pozwoli na umówienie Cię do specjalisty zajmującego się tym zaburzeniem.
2. Na pierwszą wizytę przyjedź sam/a – w diagnozie MW bardzo ważne jest zebranie szczegółowych informacji na temat funkcjonowania dziecka w domu, przedszkolu/szkole, w kontaktach z osobami nieznanymi, z dalszej rodziny, etc. Takiej rozmowy **nie można** przeprowadzić w obecności dziecka, niekorzystne jest również pozostawienie go samego w poczekalni.
3. Przed wizytą w poradni obserwuj swoje dziecko i zanotuj sobie w jakich sytuacjach ma ono trudności w mówieniu.
4. Przypomnij sobie jak przebiegała ciąża, poród, jak rozwijało się dziecko w pierwszym i kolejnych latach swojego życia.
5. Nagraj wypowiedzi dziecka, np. podczas opowiadania bajki, tego, co wydarzyło się w przedszkolu lub szkole, podczas śpiewania, recytowania wierszyka lub rozmowy z Tobą. To pozwoli na ocenę rozwoju mowy Twojego dziecka oraz ewentualnych wad wymowy, które mogłyby być czynnikami podtrzymującymi mutyzm wybiórczy.
6. Poproś wychowawcę Twojego dziecka o wypełnienie Informacji o uczniu (każda szkoła i przedszkole mają wzór takiej informacji) oraz:
 - w przypadku dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym załącznika A – Arkusz obserwacji dziecka w przedszkolu i szkole;
 - w przypadku dziecka starszego (od klasy IV) – załącznika B – Arkusz obserwacji ucznia klas IV-VI (ten kwestionariusz wypełniają wszyscy nauczyciele uczący dziecko).

Po rozmowie z Tobą i analizie informacji przedszkolnych/szkolnych specjalista zdecyduje czy konieczne jest badanie logopedyczne/psychologiczne/pedagogiczne dziecka. **Jeśli wskazana będzie wizyta dziecka w poradni przygotuj je do tego:**

- nie zaskakuj dziecka informacją o przyjeździe do poradni w ostatniej chwili;
- nie dawaj dziecku do zrozumienia, że oczekujesz iż w poradni dziecko odezwie się do diagnosty;
- opowiedz jak wygląda poradnia, jakie zadania będzie wykonywało. Zapewnij, że jeśli będzie taka potrzeba zostaniesz w gabinecie z dzieckiem i że jeśli nie będzie w stanie, to nie musi odpowiadać werbalnie.